

τῆς φαντασίας του — ἀφεύκτως θὰ ἔδλεπε τὰ ναπολεόνια νὰ κατρακυλοῦν ἐμπρὸς εἰς τοὺς πόδας του — ἐνίσχυσα ὁμως τὰς ἐλπίδας του ὅτι πιθανόν νὰ πωληθοῦν εἰς τὸ τριπλάσιον τῆς ἀγορασθείσης τιμῆς.

Δὲν εἶναι βέβαια ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ἐπέρχεται τοιαύτη καλλιτεχνικὴ συγκίνησις. Εἰς ἀρχαίας οἰκογενεῖας ὑφίστανται πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Ἑνετοκρατίας παλαιὰ μέτρια ἀντίγραφα παλαιῶν εἰκόνων, ἀγνώστων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἱ κληρονόμοι δὲ πλάττουσιν εὐκόλως ἐξ αὐτῶν πολυτίμους θησαυροὺς συχνὰ ἀνθρωποποιουμένους. Ἐὰν ἦτο δυνατὸν ὅλα τὰ ὡς πρῶτότυπα θεωρούμενα, νὰ ἦσαν πράγματι πρωτότυπα, ἔπρεπε ἀσφαλῶς νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἰς τοὺς παλαιότερους χρόνους θὰ ὑπῆρχε καμμία μηχανή, παράγουσα κατὰ ἑκατοντάδας ἀριστουργήματα. . .

Ἡ Μωάμεθ καὶ ἡ Ἑλλ. τέχνη. — Ἀπὸ τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας.

Ἀφοῦ τὸ βουνὸ δὲν ἔρχεται εἰς τὸν Μωάμεθ, ὁ Μωάμεθ πηγαίνει στὸ βουνό. Κατενόσαν μερικοὶ καλλιτέχναι τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν καὶ συσκειάζοντες τὰ κιβώτιά των ἀπέρχονται τοῦ κοινισαλέου Ἀστεως. Οἱ ἀδελφοὶ Νομικοῦ καὶ ὁ γλύπτης Θωμόπουλος, οἱ ἐν τῇ ὁδῷ Μητροπόλεως ἐγκαθιδρυμένοι, ἀφοῦ ἤνοιξαν μίαν διαρκῆ ἐκθεσιν μετ' ἔργα καὶ ἄλλων συναδέλφων των (Χατζῆ, Ξενοπούλου) καὶ μετ' εἶδη πηλοπλαστικῆς καὶ παιδισίων Ἑλληνικοῦ καὶ ξένου ρυθμοῦ, καὶ αἱ ἐλπίδες των ἔπεσαν ὡς φθινοπωρινὰ φύλλα, ἐσῆκωσαν τὸν σταυρὸν τῆς καλλιτεχνίας καὶ διηυθύνθησαν εἰς περιοδεῖαν καλλιτεχνικὴν, ὅπως καὶ οἱ καλλιτέχναι τοῦ θεάτρου. Πρῶτος σταθμὸς τοῦ ταξιδίου των — ἴσως καὶ ὁ μόνος — εἶναι ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας ἢ γῆ τῶν Φαραῶ, τῶν Ἀραπάδων καὶ τοῦ . . . χρυσοῦ. Ἄς ἐλπίσωμεν — τὸ εὐχόμεθα ἐγκαρδίως — ὅτι εἰς Αἴγυπτον θὰ ἐκτιμηθῇ περισσότερο ἢ μικρά, ἀλλ' ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ ἐκθεσις.

Ἡ Ὄφφερμαχ καὶ ὁ Κολοκοτρώνης. — Ἴππος νεοφορῶν. — Ὁ Φαβίριος καὶ ὁ Λαμαρτίνος εἰς τὸ Τελερεῖον Πειραιῶς — Ὁ Ἴωνας καὶ ὁ Δούρειος.

Ἡ Ὄφφερμαχ κρίμα ποῦ δὲν ἠσυχολήθη μετὰ τὰ Ἑλληνικά πράγματα. Δὲν θὰ ἐπρόφθανε νὰ γράφῃ ὑπερέττας. Μίαν λ. χ. θὰ ἠδύνατο τις κολιχίστα νὰ τιτλοφορήσῃ ὁ «Ἄνδριάς τοῦ Κολοκοτρώνη», μία δὲ σκηνὴ θὰ ἦτο τὸ ἀκόλουθον ἰστορικώτατον ἐπεισόδιον. Ὅτε ὁ κ. Σῶχος, ἀγνοῶν τὴν ὑπαρξίν τοῦ κ. Κολιχιάτου, συνεσκεύαζε διὰ τὰς Ἀθήνας τὸ περιλάλητον ἀντίτυπον τοῦ

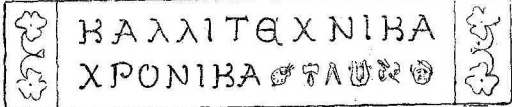
ἀνδριάντος, χάριν εὐκολίας, ἐτοποθέτησε ἐντὸς τῆς κοιλίας τοῦ χαλκίνου ἵππου καὶ δύο μικρὰ γύψινα ἐκμαγεῖα, τοῦ Φαβιέρου καὶ τοῦ Λαμαρτίνου, ἅτινα τῷ εἶχον παραδοθῆ διὰ νὰ τὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἐταιρείαν. Ἀλλὰ μετὰ τὰς διαφόρους φάσεις ἃς ἔλαβεν ἡ ἀναστήλωσις, ὁ ἀνδριάς δὲν ἐξετελωνίσθη, ἀπὸ μυνῶν παρερριμένος, συνεπῶς τὰ δύο ἀγαλμάτια ἔμειναν φυλακισμένα ὡς Ἴωνάδες, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἵππου τοῦ Σῶχου, ὅστις κατέστη ἀληθῆς Δούρειος Ἴππος. Οὕτω ἐνῶ ὁ Λαμαρτίνος καὶ ὁ Κολοκοτρώνης δὲν εἶχαν καμμίαν σχέσιν, ἐταύτισαν μετὰ θάνατον τὴν δόξαν των εἰς τὰ ὑγρά ὑπόγεια τοῦ τελωνειακοῦ παραπήγματος τοῦ Πειραιῶς καὶ ἐπὶ τέλους θὰ ἴδουν τὸ φῶς τῆς Ἑλλάδος, ὑπὲρ ἧς τόσῳ συμπαθεῖς ἐδείχθησαν οἱ Γάλλοι φιλέλληνες. Καὶ ἦτο καιρὸς πλέον νὰ γείνῃ ὁ τοκετὸς τοῦ ἵππου διὰ νὰ δοθοῦν καὶ εἰς τὴν Ἱστορικὴν Ἐταιρείαν οἱ ἀθῶοι κατὰδικοι.

Ἡ ἰδιοκτησία τοῦ ἀνεύματος. — Εἰς β'. ἀνάγνωσιν. — Τὸ Κράτος εἰς τὸν . . . Καρκίνον.

Ἡ πνευματικὴ ἰδιοκτησία καὶ πάλιν ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν δυστυχῶς ὄχι τῆς Βουλῆς, ἥτις τὸ ἐψηφίσεν εἰς τὴν β'. ἀνάγνωσιν πρὸ ἔτων. Τώρα πρόκειται νὰ τὸ ψηφίσῃ εἰς α'. Ἡ καρκινοδατικὴ κατάστασις ἥτις χαρακτηρίζει ὅλον τὸ Κράτος δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ ἐκπροσωπηθῇ καὶ εἰς τὸ πολυπλήθες ζήτημα τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας, ὑπὲρ ἧς ὁ γράφων πλειστάκις ἠγωνίσθη. Νὰ καταδείξῃ τις τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην ἐνὸς τοιοῦτου νομοθετήματος εἶναι περιττόν· τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ κάμωμεν εἶναι νὰ εὐχνηθῶμεν εἰς τὸ νομοσχέδιον νὰ διέλθῃ ὅλον τὸν Ρουδίκωνα τῆς Ἑλῶν ἀντιπροσωπείας, τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλοτε ἀπέπειράθη νὰ διαβῇ. Γένοιτο! . . .

ΔΑΦΝΙΣ

- ★ Ἄνδριάς εἰς τὸν Ναπολέοντα.
- Τὸ Ἀμερικανικὸν ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφάσισε νὰ ἐγείρῃ ἀνδριάντα εἰς τὸν Ναπολέοντα, παραπλευρῶς τῷ ἀνδριάντι Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου, ὃν ἐδώρησεν ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Β' πρὸς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας.
- ★ Ἐκθ. εἰς ἐν Λιέγη.
- Ἐν Λιέγη τοῦ Βελγίου ἤνοιξε τῇ 9 Μαρτίου ἐκθεσις τῶν ἔργων τοῦ Frans Joris, τοῦ ὁποῖου δύο ἀγαλμάτια, τὴν «Παιδικὴν ἀπόλαυσιν» καὶ τὸν «Συρανὸν δὲ Μπερζεράκ» ἐδημοσίευσεν ἡ «Πινακothήκη».

ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκθέσεως τῶν εἰρημένων ἔργων ἐν τῇ Διεθνείᾳ Ἐκθέσει Ἀθηνῶν. Ἐπίσης ἐν Λιέγγη προσεχωῶς θὰ ἐκθέσῃ ἔργα τῆς ἡ καλλιτέχνης δεσποινίς Ἐλεονώρα Martens, ἥτις καὶ αὐτὴ εἶχε συμμετάσχει εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν Ἐκθεσιν.

★ Ζωγράφος ἐν πολέμῳ.

Ὁ διάσημος Ρῶσσος ζωγράφος Βερετσάγιν' εἰδικὸς διὰ τὰς ἀπεικονίσεις μαζῶν, μετέβη εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου ὅπως ἀπεικονίσῃ σειρὰν ἐπεισοδίων τοῦ πολέμου.

★ Ἐν ἀπόκλιμα.

Τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου ἠγόρασεν τὸ ἀρχαιότερον ἐπιγραφικὸν μνημεῖον. Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἐκ λίθου, ὕψους 1,45 φέρει ἐγγεγραμμένον ἱεράκα ἐπὶ ἀντικειμένου ὁμοιάζοντος μὲ κίωτιδιον τὸ ὅποιον ἐμπεριέχει ἓνα ὄφιν. Πρὸς τὰ κάτω φαίνεται ἡ θύρα ἐνὸς πύργου. Ὑπολογίζεται ὁ λίθος οὗτος 8,000 ἐτῶν. Ἀναγινώσκεται καθαρῶς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως Dje, βασιλέως τοῦ ὄφρα, ἀνήκοντος εἰς τὴν πρώτην αἰγυπτιακὴν δυναστείαν, περὶ τῆς ὁποίας ὀλίγιστα γνωρίζομεν. Εὐρέθη πρὸ ὀκτώ ἐτῶν εἰς τὴν Ἄβυδον.

★ Θάνατος καθηγητοῦ.

Ἀπέβωσεν ἐν Ρώμῃ ἐν ἡλικίᾳ 46 ἐτῶν, ὁ Ἰταλὸς ἀρχαιολόγος καθηγητὴς Βικέντιος Benvenuti ὁ διευθύνων τὰς ἐν Ρώμῃ ἀνασκαφὰς τῆς Ρωμαϊκῆς Ἀγορᾶς. Ὑπῆρξε καθηγητὴς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ὁραίων Τεχνῶν τῆς Περουσίας καὶ μέλος διαφόρων Ἀκαδημιῶν. Πολλὰ εἶναι τὰ καλὰ ἔργα του. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ὁ κατάλογος τῶν μνημείων τῆς Umbria.

★ Ἀνασκαφαὶ ἐν Βαβυλώνῃ.

Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἐχορήγησε ἄδειαν εἰς τὸν Γερμανὸν ἀρχαιολόγον κ. Γολδβάιχ, ὅπως ἐνεργήσῃ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς παρὰ τὴν Βαβυλώνα. Ὁ ἀρχαιολόγος οὗτος ἐνήργησεν καὶ ἄλλοτε ἀνασκαφὰς εἰς τὴν Βαβυλώνα, ἀνεκαλύφθησαν δὲ τότε διάφορα ἀρχαιολογικὰ κειμήλια μεγάλῃς ἀξίας.

★ Τιμὴ εἰς Ἕλληνα ζωγράφον.

Ὁ ἐν Μαγχεστρίχ ἐγκατεστημένος ζωγράφος ἐκ Κ)πόλεως κ. Κωνσταντῖνος Προκοπίδης διωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καθηγητὴς τῆς ζωγραφικῆς ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ σχολῇ τῆς Μαγχεστρίας. Ὁ κ. Προκοπίδης, μόλις τεσσαρακονταετής, διακρίνεται διὰ τὰ ἔργα του, ὧν τινὰ ἐτιμήθησαν ἀναρτηθέντα εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ μουσεῖον South Kenington. Ἐν τῇ παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων ἔσχε διπλωμα τιμῆς.

★ Ἐν ἔργον τοῦ Ραφαήλ.

Ὁς γνωστόν, τὸ Λούβρον κέκτηται ἐν τῶν θαυμασιωτέρων ἔργων τοῦ Ραφαήλ, τὴν «Ὁραϊαν κηπουρόν». Ἡ γνησιότης τοῦ ἔργου τούτου ἠμφισβητήθη παρὰ τοῦ Μαρι.τ, ἰσχυριζομένου ὅτι τὸ ἀληθὲς ἔργον τοῦ καλλιτέχνου κέκτηται οὗτος. Ὁ ἐπιτιμιος διευθυντὴς τοῦ Λούβρου κ. Κέμπφεν δι' ὑπομνήματός του πρὸς τὸν Γάλλον ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, ἐπιβεβαίωσεν τὴν ἀδελφικότητα τοῦ ἔργου, ὅπερ κατέχει τὸ Λούβρον. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἠγοράσθη ὑπὸ Φραγκίσκου τοῦ Α'. ἔκτοτε δὲ διετέλει κτήμα ἐθνικὸν πλεῖστα ὁμως ὑπάρχον πάλαια καὶ νεώτε α ἀντίγραφα αὐτῆς.

★ Ὁ κ. Ροίλος.

Ὁ ἐν Λονδίῳ διχμῶν κ. Ροίλος ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὸν αὐτόθι «Καλλιτεχνικὸν σύνδεσμον», προσφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἄλμα Ταδέμα.

★ Θάνατος ἀρχαιολόγου.

Ἀπέθανεν ὁ διάσημος Ἀγγλὸς ἀρχαιολόγος καὶ ἐπιμελητὴς τῶν ἐλληνικῶν καὶ ρωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων εἰς τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον Ἀλέξανδρος Στιούαρτ Μούρραυ. Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Μούρραυ ἦτο ἔξοχον συγγραμμα «Περὶ τῶν γλυπτῶν τοῦ Παρθενῶνος».

★ Μία τοιχογραφία.

Ὁ καλλιτέχνης κ. Δ. Γεωργαντᾶς ἐπεράτωσε μεγάλῃν τοιχογραφίαν ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ναστοῦ τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου, παριστώσων τὸν Χριστὸν κρατοῦντα τὸ Εὐαγγέλιον. Διὰ τὴν ἀγιογραφίαν ταύτην ὁ καλλιτέχνης ἔλαβε 12,000 δρ.

★ Ἀνταλλαγὰι ἀρχαιοτήτων.

Ἀρχαιοτῆτες τινὲς διπλαῖ τῶν Δελφῶν πρόκειται ν' ἀνταλλαγῶν πρὸς ἄλλας τοιαύτας τοῦ ἐν Παρισίαις μουσεῖου τοῦ Λούβρου. Πρὸς τοῦτο κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Καββαδίου πίναξ, ὅστις ἐστὶ ἀλλεῖ εἰς Παρισίους.

★ Εὐρήματα ἐν Ρώμῃ.

Ἐν Ρώμῃ, ἐνῶ ἀπεκαλύπτετο ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου Μπόιν ὁ εὐρεθεὶς θεμελίος λίθος τοῦ μεγάλου βάρου τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Δομιτιανοῦ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἀγορᾷ, ἀνερέθη κάτωθεν αὐτοῦ τετράγωνον δῶμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον 5 ἀμφορεῖς καλῶς διατηρούμενοι. Εἰς τούτων, μέγας σφαιροειδὴς ἐξ ὀπτῆς γῆς εὐρέθη ὄρθιος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἄλλων, οἱ ὅποιοι ἔκειντο πρὸς δεξιὰς. Ἐκ τῆς θέσεως ταύτης συμπεραίνεται ὅτι θὰ ἐτοποθετήθησαν ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ἐορτάσαντος τὴν ἐγκαθόδου τῶν μνημείων ἐκείνου, δηλονότι ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος. Εἰς τῶν ἀμφορέων τούτων φέρει ἐγγεγραμμένην σειρὰν ἀστέρων, ἕτερος δὲ ὁμοιάζει μὲ τὰ δοχεῖα τοῦ ὀγδοῦ π. γ. αἰῶνος. Οἱ ἀμφορεῖς ἐνδιαφέρουσι πολὺ ὡς ἀθηντικά δεῖγματα τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ πρώτου αἰῶνος τῆς Αὐτοκρατορίας. Δύο ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐρυθροῦ χρώματος.

★ Εἰκὼν τοῦ Πάπα.

Ὁ Πάπας ἐκάλεσε τὸν Γάλλον ζωγράφον Γαβριήλ Φεριέ, ἵνα τοῦ κάμῃ τὴν εἰκιογραφίαν. Ὁ Φεριέ εἶναι καθηγητὴς ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων, πρὸ τινος διορισθεὶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ζερῶμ.

★ Ὁ ἀνδρὶς Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'.

Τὸ ἐν Ρώμῃ γαλκοχρητῆριον Νέλλι ἐπεράτωσε τὸ μνημεῖον τοῦ Ἰαῦρου Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. τὸ ὅποιον πρόκειται νὰ στηθῇ πανηγυρικῶς εἰς τὴν Σόφιαν, ἔνθα καὶ ἐβασε. Ὁ ἀνδρὶς ἐστοίχισε 300,000.

★ Διαλέξεις.

Ἐν τῇ πρώτῃ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συνεδριάσει τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς τῇ γενομένῃ πρὸ τίνος, ὁ κ. Οὐάλλ ἐξέθηκε διὰ βραχέων τὰς ἐργασίας τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, διατρέψας ἰδίως περὶ τὰς ἀνασκαφὰς τῶν Δελφῶν καὶ τῆς Δήλου.

ΠΙΝΑΚΟ ΘΗΚΗ

Ἀκολουθῶς ὁ κ. Ζαρδέ, ἐταῦρος τῆς Σχολῆς, ὠμίλησε περὶ Δήλου, ἰδίως περὶ τῆς ἐμπορικῆς σημασίας αὐτῆς. Ἐπέδειξε σχέδια διαφόρων οἰκοδομημάτων χρησιμευόντων εἰς τὸ ἐμπόριον. Εἶτα ὁ κ. Ὁμόλλ ὠμίλησε περὶ τῶν ἀρχαίων ἀγγείων μετὰ παραστάσεων τῆς ἑκτῆς καὶ ἑβδόμης ἑκατονταετηρίδος π. Χ., εὐρεθέντων ἐν Δελφοῖς. Ταῦτα παρέβαλε πρὸς ὅμοια ἀγγεία, εὐρεθέντα ἐν Φοινίκη, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Ἀσσυρία καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς παραστάσεων συνεπέρανεν ὅτι ταῦτα προέρχονται ἐκ Φοινίκης ἢ μᾶλλον ἐκ Κύπρου. Ἐν ἑτέρᾳ συνεδρίᾳ ὠμίλησεν ὁ κ. Μπιζάρ περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος παρὰ τὸ Πτώων, καὶ ὁ κ. Ὁμόλλ περὶ τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ ἐν Δελφοῖς Θησαυροῦ τῶν Ἀθηναίων.

Ἐν τῇ Γερμανικῇ σχολῇ ὠμίλησαν ὁ κ. Δαῖσπελδ περὶ τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου τοῦ Ἑρεχθείου ἀποδείξας εὐφύεστατα ἀρχιτεκτονικῶς ὅτι τὸ σωζόμενον Ἑρεχθεῖον εἶχε καὶ συνέχειαν, καὶ ὁ κ. Σ. Λάμπρος περὶ νεοελληνικοῦ χειρογράφου ἀναφέροντος περὶ τῶν ἀρχαιότητων τῆς Κυζίκου.

Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ σχολῇ ὠμίλησαν ὁ κ. Φόρστερ περὶ Λακωνικῶν ἀρχαιότητων καὶ ὁ κ. Βυζαντινὸς περὶ ἀναθηματικῶν ἀναγλύφου εὐρεθέντος ἐν Ἀθήναις.

★ Ὁ ἀνδριάς τοῦ Κολκοτρώνη.

Ἀναστηλοῦνται ὁλονὲν ὁ ἀνδριάς τοῦ Κολκοτρώνη. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας περατοῦται ἡ ἐργασία καὶ τῇ 23 Ἀπριλίου γενήσονται τὰ ἀποκαλυπτήρια.

★ Ἀρχαῖα νομίσματα

Ἐν Σπάρτῃ, ἀνεγειρομένης οἰκίας τινός, ἀνευρέθησαν διάφορα ἀρχαῖα νομίσματα ἰκανῆς ἀξίας. Θὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις νομισματικὸν Μουσεῖον.

★ Ἱστορία τῆς Ἑλλ. Τέχνης

Ἦρξατο τῶν παραδόσεών του ἐν τῷ ἱ.θν. Πανεπιστημῳ δι' εἰσηγητηρίου λόγου περὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλ. Τέχνης ὁ καθηγητὴς κ. Καββαδίκης.

★ Μνημεῖον εἰς τὸν Μπέκ

Ἐν Παρίσις εἰς τὸν κήπον τοῦ Λεξεμβούργου θ' ἀνεγερθῆ πρότομή εἰς τὸν δραματικὸν συγγραφέα Ἑρρίκον Μπέκ, δι' ἐράνων τῶν θαυμαστῶν του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Dr. E. Vichenhagen. *Manuel de l'histoire des Beaux-Arts. Architecture, sculpture, peinture.* Εὐλημμένον ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ. Μετὰ 265 εἰκόνων.

M Collignon et L. Couve. *Catalogue des vases peints du Musée national d'Athènes.* Ἐκδόσις τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς. Μετὰ 52 πινάκων Φρ. 25.

C. Blanc. *L'Architecture. Παρίσιοι.*

E. Bertaux. *L'Art dans l'Italie méridionale.* Μετὰ 402 εἰκόνων.

E. Bayard. *La prudeur dans l'art et de la vie. Avec 32 études académiques.* Préface Bouguereau. Παρίσιοι Φρ. 3,59.

A. Choisy *L'Art de bâtir chez les Egyptiens.* Μετὰ 106 εἰκόνων. 20 φρ.

C. Enlart *Manuel d'archéologie Française. Tome II. Architecture civile et militaire* Μετὰ 292 εἰκόνων.

J Guiffrey *La Vie et la Vierge. Monographie sur les tapisseries de la cathedrale de Strasbourg.*

Léonard de Vinci.— *Les Huits parties de la peinture.* Μετάφρασις εἰς τὴν γαλλικὴν. ὑπὸ Ch. Ravaisson - Mollien. Μετὰ 350 εἰκόνων.

A. Sambon. *Recueil générale des monnaies antiques de l'Italie. L' Etrurie.*

Guido Menasci. *L'Arte Italiana.*

Giornale d'Arte. Δημοσιεύει τὸ Τάγμα τοῦ Γύζη, μίαν μελέτην περὶ Κριτικῆς καὶ Αἰσθητικῆς ὑπὸ L. Pastine κτλ.

M. Morasso. *La vita moderna nell' arte.*

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

ἜΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,

ΟΙ ΟΡΟΙ

Ἡ «Πίνακοθήκη» προκηρύσσει διαγώνισμα πρὸς συγγραφὴν διηγήματος.

Τὸ διήγημα πρέπει νὰ εἶνε σύντομον, τὸ πολὺ μέχρι τριῶν σιτηλῶν «Πίνακοθήκης».

Ἔ: πρὸς τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ θέμα, πλήρης ἐλευθερία.

Θὰ συνοδεύηται ὑπὸ κλειστοῦ φακέλλου περιέχοντος τὸ ἀληθὲς ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ ρητὸν τι ἀναγραφόμενον καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ.

Προθεσμία ἀποστολῆς μέχρι τῆς 10 Μαΐου ἔ. ε.

Ἐπαθλον, ἀγαμνηστικὸν καλλιτεχνικὸν δῶρον.

